

Vražje jezero na Durmitoru. Foto: Taler.

PORIBLJAVANJE PASTRVSКИH VODA CRNE GORE U 1953 GOD.

Usljed visokog vodostaja u toku prošle jeseni mrijestilišta nijesu mogla biti snabdijevana sa dovoljnom količinom matične ribe. Ukupno je proizvedeno 150.000 kom. pastrvske ikre, a nabavljeno je od poduzeća »Pastrva« iz Ogulina 200.000 komada. Sa ovom količinom poribljene su: Morača, Donja Zeta, Gornja Zeta i četiri planinska jezera Durmitorskog masiva: Crno, Vražje, Riblje i Zmijiničko. Ovo je prvi pokušaj poribljavanja sa pastrvom zadnja tri jezera koja do sada nijesu imali ribe.

I. V.

Važnija saopćenja iz inostranih časopisa

UTICAJ VAPNA NA TOK ZARAZNE VODENE BOLESTI ŠARANA

Dr. Bank iznosi u opširnom članku svoja iskustva u pogledu djelovanja vapna na predohranu, odnosno borbu protiv zarazne bolesti šarana.

Polazeći od pretpostavke da je pseudomonas punctata uzročnik te bolesti, to je on svoja opažanja usmjerio na poznatoj činjenici, da te bakterije ne mogu egzistirati u vodi, čija se vrijednost pH kreće od 4,0—9,6, a već iznad 8,5 osjetno se smanjuje njihova životna sposobnost.

Na osnovu toga dr. Bank je izvršio opite na taj način, da je dodavanjem vapna umjetno postigao onu koncentraciju OH iona, odnosno pH vrijednost kod koje se paralizira djelovanje pomenute bakterije, a da se istovremeno ne prekorači granica kod koje štetno djeluje na same ribe (šaran ugiba kod $pH=10,8$). Opiti su donijeli pozitivne rezultate. Konkretno pokazalo se slijedeće:

a) Zdrava nasadna riba koja je stavljena u zaraženi ribnjak ostaje zdrava, kada se pH vrijednost praktički zadrži iznad 8,5 cijele priraštajne sezone.

b) RIBE koje nisu u dobrom zdravstvenom stanju, mogu se očuvati od većih gubitaka, ako se pH vrijednost vode u ribnjaku do kraja marta do sredine maja održava iznad 9, a zatim do sredine jula iznad 8,5.

c) U onim ribnjacima gdje je bolest potpunoma uzela maha i zahvatila većinu riba uzrokovavši otvorene rane ne može se na taj način i u tom stadiju bolesti spriječiti gubitke.

Kod primjene vapna kao preventivne metode u sprečavanju razvitka zarazne vodene bolesti šarana treba obratiti naročitu pažnju na slijedeće:

a) Ribnjaci se moraju toliko povapniti, bez obzira na količinu vapna, dok se ne postigne najmanje $pH = 8,5$.

b) Ova visoka pH vrijednost treba da traje tokom razdoblja najveće opasnosti od zaraze tj. od aprila do juna mjeseca.

c) Budući da se ovako visoka pH vrijednost može samo kratkotrajno održati na ribnjaku, to se ne možemo ograničiti samo na jedno vapnjenje, nego se ono mora provoditi sukcesivno.

U pogledu količine vapna ne možemo se osloniti na bilo kakav recept, nego treba postići i održavati potrebnu pH vrijednost (a svakako ju ne prekoračiti).

Pisac je prilikom svojih pokusa utrošio 16,5 q vapna na ha, da je održao pH vrijednost od kraja marta do sredine maja iznad 9,0, a zatim do sredine jula 8,5—8,3. Međutim, ta količina veoma varira, jer zavisi od karaktera ribnjaka i raznih povoljnih i nepovoljnih faktora.

Na kraju pisac ističe da je svoje pokuse bazirao na djelovanju OH iona i došao do povoljnih rezultata, ali da s time nije rečeno, da su time isključeni i drugi faktori koji u tom pogledu vrše svoje djelovanje. Na nauci je da odgovori na sva ta pitanja!

(Fischwirt br. 7, 1953)

RIBNJACI U USA

U Sjedinjenim sjeveroameričkim državama nalazi se preko 300.000 malih ribnjaka sa ukupnom površinom od 260.000 akri i prinosom od oko 9 milijuna kg konzumne ribe godišnje.

Pokret za izgradnju ribnjaka i drugih vodenih akumulacija u USA u cilju povećanja proizvodnje riba i u razne poljoprivredne svrhe, traje već oko 20 godina. Zbog toga je omogućeno da se sada godišnje izgrađuje oko 38.000 manjih ribnjaka i vodenih akumulacija. Ribarstvo ima od toga znatne koristi a dakako i prehrana ljudi, jer već je do sada izgrađeno i uređeno preko 1 i po milijun takvih voda. Upute i savjete za izgradnju daju posebni državni uredi.